

6.05.2012- KATECHEZA 36: KIM JEST DUCH ŚWIĘTY I CZEGO DOKONUJE?

Duch Święty jest jedną z trzech Osób Najświętszej Trójcy. To przedwieczna miłość-dar, źródło i nieskończony dynamizm życia wiary. Jak zauważa św. Paweł w Liście do Rzymian: „Bo królestwo Boże to nie sprawia tego, co się je i pije, ale sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym”(Rz 14,17).

Duch Święty jest współistotny Ojcu i Synowi i „z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę”. Działa z Ojcem i Synem od początku aż do wypełnienia zamysłu naszego zbawienia. Jednakże dopiero od czasów ostatecznych, zapoczątkowanych przez Wcielenie, zostaje On objawiony i udzielony oraz uznany i przyjęty jako Osoba.

Duch Święty jest imieniem własnym Tego, kogo wielbimy i oddajemy cześć wraz z Ojcem i Synem. Pojęcie „Duch” jest tłumaczeniem hebrajskiego „ruah” oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. Jezus Chrystus używa tego imienia w rozmowie z Nikodemem, gdyż chce mu uprzytomnić nowość Tego, który jest w sposób osobowy tchnieniem Boga. „Duch” i „Święty” wyrażają przymioty Boże. Symbole Ducha Świętego to: woda, namaszczenie, ogień, pieczęć, włożenie rąk, gołębicą.

Duch Święty buduje, ożywia i uświęca Kościół: Duch Miłości przywraca ochrzczoneму utracone przez grzech podobieństwo Boże i pozwala im żyć w Chrystusie, uczestniczyć w życiu Trójcy świętej. Posyła ich, aby dawali świadectwo o Prawdzie Jezusa Chrystusa i ustala ich wzajemne funkcje, aby wszyscy przynosili „owoce Ducha” (por. Ga 5,22-23).

„Bóg jest miłością” i miłość jest pierwszym darem, który zawiera wszystkie inne. Ta „miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,5). Pierwszym skutkiem daru miłości jest odpuszczenie grzechów. Jedność w Duchu przywraca ochrzczoneму utracone przez grzech podobieństwo Boże.

Dzięki mocy Ducha Świętego zaszczerpieni w krzewie winnym, którym jest Chrystus, możemy przynosić dobre owoce. Są to owoce Ducha: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (Ga 5, 22-23).

W modlitwie, której towarzyszy włożenie rąk podczas przyjęcia sakramentu bierzmowania, wymienia się siedem darów Ducha Świętego: mądrość, rozum, radę, męstwo, umiejętność, pobożność oraz bojaźń Bożą. Trzeba pamiętać, że w symbolice biblijnej liczba siedem oznacza pełnię i doskonałość. Oznacza to, że w sakramencie bierzmowania wierni otrzymują Jego pełnię, otrzymują samego Ducha Świętego.

„Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami” (Rz 8,26). Duch Święty, sprawca dzieł Bożych, jest nauczycielem modlitwy.